Thisted Amtsavis

Politisk, Nyheds- og Avertissementstidende.

Nr. 85 | Torsdag den 14de April 1910. | 87de Aarg.

Bestilling paa „Thisted Amtsavis" for April Kvartal modtages foruden paa Bladets Kontor i Thisted til enhver Tid af alle Postexpeditioner, Posthus, samt af Landposterne.

Arbejderkampe.

„Jeg vælger mig April . . .", siger Bjørnstjerne Bjørnson. Det samme gjør — sans comparaison i øvrigt — Arbejderne. Og i den Retning er de virkelig „internationale". Naa Foraarssolen skaber nyt Liv i Naturen og ny Foretagsomhed, Udsigt til Arbejde, vaagner Kampiveren hos Arbejdernes Ledere. Og de Menige følger Trop — tør vel ikke andet.

I Danmark synes man denne Sinde at skulle slippe helskindet over Foraaret. For en Uge siden stod Alt endnu i Kampens Tegn. Men for en Gangs Skyld har Fornuften sejret. Rundt om i det øvrige Europa er der derimod meget urolige Arbejderforhold. I Tydskland er det galt i Byggesagene. Indenrigsministeriet har forsøgt at gribe ind — men det har været forgjæves. Og foreløbig er der erklære Lock-out i alle Bygningsfag (undtagen for Berlin og Hamborg) fra 15. April. Hvor mange Tusinde Arbejdere, der vil komme til at „gaa", kan endnu ikke opgjøres. Men det bliver, dersom der ikke indtræder et uventet Omslag, en kæmpemæssig og ulykkebringende Styrkeprøve. I England er det galt fat i Bomuldsspinderierne og flere andre Industrigrene — Kulminearbejderne synes derimod at ville Fred —, og i Frankrig har den ondartede Søfartsstrike i Marseille lagt Beslag paa hele Landets Opmærksomhed. Søfolkene kunde heller ikke vælge nogen mere generende Operationsbasis end denne Sydkystby, hvis Havneanlæg har kostet Hundreder af Millioner, som besejles af Passager- og Postdampere fra alle Verdens Hjørner og Kanter, og som aarlig besejles af ca. 4000 Fartøjer i international og ca. 8000 Fartøjer i indenrigsk Fart.

Intet er imidlertid saa galt, at det ikke kan være godt for noget. Og Sømandsstriken i Marseille, som truede med at paaføre Frankrig Milliontab, viser nu Verden Billedet af en Regjering under socialistisk Ledelse, Ministeriet Briand, der har haft Mod til at gribe energisk ind og uden Hensyn til „Partifællernes" og særlig deres Lederes Skrig og Skraal har kommanderet Marinens Mandskab til at optage det Arbejde, Søfolkene nægtede at udføre. Denne Optræden har været Strikelederne en slem Streg i Regningen. En hel Del af Skibsfarten gaaer nemlig nu sin uforstyrrede Gang, og saktisk er Striken tabt, selv om den endnu ikke er sluttet.

Det sikreste Tegn paa, at de Strikende selv er klar over, hvorledes Stillingen er for dem, er, at de nu er begyndt at drage andre Fag ind i Striden og Efterretningerne fra Marseille lyder ifølge Telegrammerne da ogsaa ret alvorlige. Præfekten har telegrafisk anmodet om Afsendelse af 2 Rytterregimenter og 500 Gendarmer, hvoraf 300 beredne. Sekretæren for Metalarbejderforbundet er bleven arresteret for Ophidselse til Striken. Ved et Sammenstød mellem Politiet og de Strikende blev 2 Betjente saarede og flere Personer blev arresterede. I Præfekturets store Gaard holdes to Eskadroner Husarer, en Bataillon Infanteri og flere Hundrede Gendarmer og Betjente rede til at skride ind.

Arbejderne har vedtaget at fortsætte Striken til Sømændene har faaet deres Krav opfyldt.

Samtidig med at Ministeriet Briand paa denne Maade har vist hvorledes ansvarsbevidste Mænd nødvendigvis maa kvittere Fraserne og Rummelen, naar de kommer til Magten — følgeværdigt Eksempel for andre Landes Ministre! —, har selve Ministerchefen paa et andet Omraade, nemlig med Hensyn til det nationale Forsvar, fremsat Udtalelser, der yderligere understreger hans Følelse og Ansvar. Hr. Briand har nemlig i Søndags i Saint Chamond i en Programtale meget aabent erklæret, at „de, som driver et Lands Mænd til Internationalisme, røver Landet dets Sjæl og dets Blod".

Dette er Ord, som man ikke er vant til at høre fra en Socialdemokrats Mund — i hvert Fald ikke heroppe under vore Breddegrader. De rummer den stolte Glæde over at tilhøre en Nation — og ikke et sammenløbet „Internationale" —, som er en af Betingelserne for et Folks fortsatte Bestaaen. Og de danner en skærende Modsætning til den moderne „Radikalisme", der hele Europa over, ogsaa her i Norden, frister en kummerlig Tilværelse ved at kokettere med Verdensfreds-Utopier og Katedrefribed opad og nedad, kryber i Støvet for „Underklasserne" og agerer Marionetdukker i disses Lederes Hænder.

Den nye Forsvarsordning.

Arbejdet i Sommer.

Tiden er nu inde, da man skal til at foretage Forarbejderne til de store, nye Anlæg ved Kjøbenhavns Søbefæstning. Vi har derfor henvendt os til en særlig Sagkyndig paa Militærvæsenets Omraade, der paa Forespørgsel meddeler, at de militære Ingeniørers Arbejde i det kommende Aar koncentreres om Bygningen af Saltholmsflakfortet, Dragørfortet og det lille Batteri paa Saltholmen. Det siger sig selv, at disse Anlæg vil tage flere Aar, men man vil i Løbet af Sommeren sætte al mulig Kraft paa Arbejdet, og, hvis Vejret ikke bliver alt for ustadigt eller blæsende, mener man, at de to Søforter til Efteraaret vil kunne sees oppe over Vandets Overflade.

Allerede nu er Støbningen af de „Kasser," der skal anvendes som Fundament for Forterne i fuld Gang ude paa Lynetten. Medens Middelgrundsfortets Kasser fabrikeres af Træ med Jernbeslag, støbes disse i det saakaldte armerede Jernbeton, hvilket vil sige en Jernramme med Betonbelægning.

Hvis Forholdene tillader det, vil man midt i Maj kunne begynde Bugseringen af Kasserne ud til de to Fortpladser. Saasnart dette Fundament er tilvejebragt udenom Fortets Omrids, begynder Arbejdet med Fyldningen af Kasserne og med at tilvejebringe en „kunstig Ø" der, hvor Fortet skal ligge, og hvor der nu er 15—20 Fod Vand.

Efter Bestemmelsen vil der i Sommer medgaa ca. 1 Million Kroner til disse Arbejder ved Søforterne og til Grundlæggelsen af Saltholmsbatteriet der faaer Plads paa saa godt som tørt Land.

Samtidig med disse Arbejder gaaer man i Gang med den paakrævede Ombygning og Rekonstruktion af Charlottenlundfortet, hvor der ligeledes sættes en saa stor Arbejdsstyrke ud som muligt, ikke fordi man frygter en Forkastelse af Bevillingerne til næste Finansaar, men fordi Militærteknikerne anseer dette Arbejde for paatrængende nødvendigt.

Medens Bevillingerne til Fortanlægene jo skal fornyes ad Aare, mener vor Hjemmelsmand, at der for Skytsets Vedkommende er truffet Aftaler, der er bindende for langt større Beløb, saaledes at alle vigtige Bestillinger allerede nu er gjorte.

Allevegne fra.

Ny Form for Selskabelighed. Et yngre kjøbenhavnsk Ægtepar skulde forleden Aften have sit ugentlige Bridge-Parti. Herren og Fruen blev noget overraskede over at see Husets 2 Venner give Møde i Kjole og hvidt, men lod sig dog ikke overtale til selv at iføre sig Selskabsdragter. Medens dette stod paa, ringede det uophørlig paa Entrelokken. Og da Ægteparret traadte ind i deres Lejlighed, fandt de Huset fuldt af selskabsklædte unge Damer og Herrer af deres Omgangskreds. Endnu større blev dog Hustruens Overraskelse, da hun aabnede Døren til Spisestuen og fandt Bordet dækket med det kosteligste „kolde Bord" m. m. Alt dette var foregaaet i et Nu; under megen Munterhed begav det selv indbudte Selskab sig til Bords. Forklaring: En Kreds af Husets unge Venner og Veninder havde i al Hemmelighed besluttet at „overfalde" det nævnte intet anende Ægtepar. Som sagt, saa gjort! Hver enkelt paatog sig sin Part af Traktementet. Resultatet blev en meget fornøjelig Aften.

Alberti i Arresten. Trods den voldsomme Forandring i Albertis Levevis, den bratte Overgang fra Hovedbruddet i Forhørene til en fuldstændig Uvirksomhed, befinder han sig fortræffeligt i Arresten, i hvert Fald har han stadig en udmærket Appetit. Foruden den sædvanlige Fængselskost bliver der hver Dag bragt Ekstraforplejning ud til ham fra hans Familie, og Alberti spiser begge Portioner. Den øvrige Del af Dagen tilbringer han med ivrigt Studium af franske Romaner og Blade.

Et Optrin i en amerikansk lovgivende Forsamling. „New-York Herald"s Pariserudgave meddeler, at der i Fredags ved Hjemsendelsen af den lovgivende Forsamling i Staten New Jersey forefaldt følgende ejendommelige Optrin. Endel berusede Kvinder skaffede sig Adgang til Udvalgsværelserne, hvor de gav sig til at dandse paa de store Borde. Nogle af Politikerne applauderede, medens andre var mere betænkelige ved Situationen. Imidlertid vedvarede Lystigheden til Daggry, da Kvinderne ravede fra Kapitolium, eskorterede af nogle af deres Beundrere.

Naar Kometen kommer.

I videnskabelige Kredse ruster man sig til at modtage Halleys Komet paa en passende Maade, naar den om kort Tid aflægger Jorden eller dens nærmeste Omgivelser et Besøg. Man vil søge at faa konstateret, hvorvidt den udøver nogensomhelst Indflydelse paa Jorden, navnlig paa de atmosfæriske Forhold, og det tydske Universitet i Gøttingen paatænker at sende en Ekspedition til Island i den Anledning, da man mener, at en eventuel Indflydelse lettest vil kunne spores i de nordlige Egne.

En af vore Medarbejdere har i den Anledning haft en Samtale med Direktøren for Meteorologisk Institut, Hr. Kaptajn Ryder, som udtalte:

„Hvorvidt den tydske Ekspedition vil kunne paaregne interessante Resultater, kan naturligvis ikke siges med Bestemthed, men det er meget muligt. Det bliver imidlertid næppe Resultater af Betydning for Meteorologien."

„Har der ikke været Tale om, at Meteorologisk Institut vilde starte en lignende Ekspedition med Ballonen „Danmark"?" spurgte vor Medarbejder.

„Jo, men det var en Misforstaaelse. Det er rigtig nok, at der skal startes en Ekspedition her fra Instituttet med „Danmark", men den har ikke noget med Kometens Besøg at gjøre. Det er blot en Ekspedition i Lighed med de talrige andre meteorologiske Ballon- og Drageekspeditioner, som til Stadighed foretages hele Jorden over, og Formaalet er blot at anstille almindelige meteorologiske Undersøgelser.

Muligvis faaer den dog lidt med Kometen at gjøre. Det var nemlig først Meningen, at den skulde have været startet den 10.—12. Maj, men nu er der fra England stillet Forslag til den internationale meteorologiske Komitee om, at Ekspeditionen udsættes til Dagen for Kometens Tilsynekomst, altsaa ca. en Uge."

„Troer De, at Kometen eller dens Hale vil udøve nogen Indflydelse paa Atmosfæren?"

„Nej, i alt Fald ikke paa de atmosfæriske Lag, som vi kommer nærmest i Berøring med. Derimod er det ikke umuligt, at den kan have Indflydelse paa Jordmagnetismen, og det er, saa vidt jeg veed, denne Indflydelse, den tydske Ekspedition skal undersøge. Saadanne Undersøgelser foretages bedst i Egne nær ved Nord- eller Sydpolen.

Herhjemme nøjes vi med at betragte vore selvregistrerende Apparater, som strax meddeler os, om Kometen bevirker magnetiske Forstyrrelser eller lignende."

— — —

En anden af vore Korrespondenter har talt med Observator Pechüle, der bemærkede: „Jeg veed ikke mere om Observationen af Kometen i Wien end det Par Ord, Telegrammet indeholdt. Observatoriet her har ikke faaet nogen Meddelelse, saa jeg antager, at de dernede kun lige har seet den, men ikke kunnet bestemme dens Lysstyrke. Er den en Stjerne af første, anden eller tredie Grad? Derom siges der intet. For et Par Dage siden er Kometen forøvrigt seet i Kap, saa den begynder aabenbart nu at flimre i vor Synskreds.

Det er umuligt at sige noget om, naar vort Observatorium kan see Kometen. Pludselig kan den komme indenfor vor Synskreds, men vi heroppe mod Nord er noget uheldigt stillede paa det Punkt. Morgendæmringen kommer jo tidligere og tidligere. Den 18de Maj, Kometens Aabenbarelsesdag, har vi allerede de lyse Nætter, saa den vil vistnok berede ikke alene Observatoriet og Astronomerne, men ogsaa Publikum i det hele en Skuffelse. Tusmørket skal nemlig have naaet en vis Grad for at man overhovedet skal kunne see en Komet. Muligvis er dennes Lys saa stærkt, at den kan skinne igjennem Dæmringen, men før vi kjender dens Lysstyrke, er det ikke muligt at sige nogetsomhelst om det Spørgsmaal."

Diskontoen.

I den Periode, hvor man ventede, at det nye, store Statslaan skulde gaa i Orden, herskede der overalt i vor Finansverden en fortrøstningsfuld Stemning, idet man, — ogsaa efter Udtalelser fra Nationalbankens Direktør — ansaa det for givet, at Laanet vilde medføre en Diskontonedsættelse.

Men efter at Underhandlingerne strandede, er Forventningen forvandlet til Skuffelse, og seer man paa den øjeblikkelige Situation i England, er det saavist intet lyst Billede, der tegner sig. I det nye Aar er Englands Guldbeholdning blevet Gjenstand for en Række virkningsfulde Efterstræbelser, og i den sidste Tid er der blevet et helt, lille „Run." Det har vrimlet med nye „Emissioner", der har krævet ialt op imod 80 Millioner Pund Sterling, Staten har krævet over 20 Millioner Pund, ligesom et lignende Beløb er udbetalt til Jernbaneanlæg.

Under disse Forhold har der paa Londons Børs gaaet Rygter om en nær forestaaende Forhøjelse af den engelske Diskonto, — og Meddelelsen om, at Privatkontoen nu er fastsat til til 4 pCt., har i disse Dage virket stærkt nedslaaende paa Spekulation og Foretagsomhed.

Det seer stadig ud til, at Bank of England, omend ikke i denne Uge, saa i næste Uge, maa forhøje Diskontoen, og efter al Sandsynlighed vil da den tydske Rigsbank skynde sig med at opstille et tilsvarende Værn imod yderligere Angreb paa sin Guldbeholdning. I saa Tilfælde vil den danske Nationalbank følge Eksemplet, og der vil dermed være skabt adskillig Vanskelighed for hjemlig Foraarsforetagsomhed, ligesom ogsaa Planen om Statslaan maa henlægges, indtil Situationen derude klares.

Fotografiens Opfindelse.

Man har hidtil ubestridt regnet Franskmanden Daguerre for den første, der udøvede Fotografkunsten, og han gjorde denne epokegjørende Opfindelse Aar 1839. I den allernyeste Tid har A. P. H. Trivelli søgt at sandsynliggjøre den Antagelse, at Fotografkunsten er bleven udøvet af en hollandsk Maler Johannes Torrentius, som levede i Haarlem 1589—1644, altsaa paa Christian den Fjerdes Tid. Hr. Trivelli begrunder sin Antagelse ved Hjælp af en Levnedsbeskrivelse af den nævnte Maler. Biografen (Dr. A. Bredius) fortæller saaledes, at Torrentius' Billeder i større Format af levende Personer ikke var fremragende i nogen Retning, medens hans smaa Interiører uden Personer var aldeles fortræffelige, ja, saa udmærkede, at Hollænderne, som dog paa dette Punkt var temmelig forvænte, regnede ham for en ren Troldmand; en af hans Samtidige erklærer rent ud, at hans smaa Billeder kunde ikke være malede af Menneskehænder, og han selv sagde, at han hverken brugte Pensler eller Farver; Hans Atelier fik Ingen Lov at besøge, og det er ogsaa fastslaaet, at han beskjæftigede sig med fysiske og kemiske Eksperimenter, og at han især interesserede sig levende for Camera obscura.

Det kedelige er, at medens man har ikke faa af Torentius' store, men tarvelige Billeder, har man slet ingen kunnet finde af de smaa, vidunderlig Interiører; men dette kunde netop tyde paa, at de var fremstillede ad fotografisk Vej; thi kun en udviklet Fotografkunst har formaaet at fremstille virkelig holdbare Billeder; hvis vi seer paa vore Bedsteforældres Fotografier, er der mange af dem, der allerede nu er meget stærkt afblegede.

Det lader sig paa den anden Side ikke nægte, at alt det anførte er langt fra at være noget Bevis; smaa Billeder bliver lettere borte end store Billeder, og den aparte Maade, de sikkert har været fremstillede paa, kan godt have gjort dem uholdbare, uden at de derfor behøver at være fotograferede; et Pastel- eller et Sortkridtsbillede er ogsaa fremstillet uden Pensler og Oliefarver, og et Camera obscura kan godt anvendes, naar man vil have et Interior aftegnet med de nøjagtige, naturlige Dimensioner og, med det rigtige Perspektiv, uden at der behøver at være nogen fotografisk Plade med i Spillet. Indtil man finder et af Torrentius' smaa, vidunderlige Billeder og faaer dette nærmere undersøgt, kan man godt som hidtil regne Daguerre for Fotografiens Opfinder.

Køernes Udbinding.

Foraaret staaer for Døren, og Spørgsmaalet om Køernes Udbinding ligger for. Der kan selvfølgelig ikke nævnes en bestemt Dag for Udbindingen; den maa rette sig efter Græsset og Vejrliget. Græsset maa have en vis Størrelse, inden man begynder at bruge deraf. Paa den anden Side bør man heller ikke vente for længe. Man skal have Køerne ud saa tidlig, at de kan faa Græsset gnavet af inden det bliver for groft. Begynder det først at løbe i Stok, vil Køerne vrage det; det er mindre saftigt og tungere fordøjeligt.

Da det allerførste fine Foraarsgræs er et særdeles værdifuldt Foder, og tidlig Afgræsnig tillige bevirker en hurtigere Gjenvækst, saa der snart paany kan blive fint saftigt Græs til Køerne, turde det vel være vægtige Grunde for en saa tidlig Udbinding som Vejret tillader, uden at Køerne fryser.

„Saa længe Roerne ikke er slupne op, haster det da ikke saa stærkt med Udbindingen", vil maaske en Del indvende. Det gjør dog ikke noget til Sagen; thi dels er det udmærket at kunne fodre med Roer lige til Udbindingen, so at Overgangen til det saftige Græs ikke skal volde mere Forstyrrelse i Fordøjelsen end højst nødvendigt, og dels er Roer et særdeles fortrinligt Foder sammen med det kvælstofrige Foraarsgræs. En saadan Fodring fordrer selvfølgelig en Tilgift af tørt Foder, og her kan Byghalm anbefales som den bedst stoppende.

Da Roebeholdningerne vel kun i de færreste Tilfælde kan strække til, efter at Køerne er komne paa Græs, og Græsarealet som oftest — hvor man da ikke holder meget smaa Besætninger — er ude af Stand til vedblivende at holde Mælken oppe og samtidig bevare Koens Huld, kunde det være nødvendigt, at tage under Overvejelse hvilken Slags Kraftfoder, der maa antages at egne sig bedst som Tilskud til det da nødvendige Sommerstaldfoder.

Fint saftigt Græs eller Kløver er jo sammen med Roer et særdeles heldigt Fodermiddel, lad os derfor efter Forsøgslaboratoriets 60de Beretning sammenligne Analysen af Roer og grøn Kløver. Kløveranalysen stammer fra sidste Halvdel af Maj, og Græsanalysen vil paa denne Aarstid ikke afvige ret meget derfra:

	Roer.	Grøn Kløver.
Kvælstofholdige Stoffer	0,82 pCt.	3,47 pCt.
Naaeellestof	1,00 —	3,70 —
Andre org. Stoffer	10,01 —	8,53 —
Aske	1,62 —	1,47 —
Vand	87,54 —	

De Kvælstofholdige Stoffer i Roer var 0,43 pCt. Æggehvide og 0,39 pCt. Amider. Andre org. Stoffer er Sukker og andre let fordøjelige Kulhydrater. Heraf vil vi see, at Kløver og Græs staaer langt over Roerne med Hensyn til Indhold af kvælstofholdige Stoffer; man behøver derfor ikke at tage samme Kraftfoder naar det gives til Græs, som naar det gives til Roer. Palmekager og Hvedeklid og lignende vil være et passende Tilskud til Græsset; og de kan som Regel kjøbes langt billigere end de mere almindelig anvendte Kager, som Solsikke- og Bomuldsfrøkager. Palmekager har tillige en heldig Virkning paa saavel Køernes Fordøjelse som Smørrets Konsistens; hvilket er af ikke ringe Betydning. Særlig Køernes Fordøjelse kan det jo til Tider være vanskelig at holde i Orden. Vanskelighederne ved Smørlavningen er vi jo tilbøjelig til at skjænke mindre Omtanke. De er jo som sagt oftest forbeholdt Mejeristerne.

En Jury-Historie.

En bekjendt Sagfører i New York Arthur Train har nylig udgivet et Bind Erindringer, i hvilke han ogsaa fortæller forskjellige Jury-Anekdoter, der er karakteristiske for amerikansk Retspleje. En af dem lyder saaledes:

En Advokat med en noget bevægelig Samvittighed havde paataget sig Forsvaret for En, der var anklaget for Mord. Den Anklagede saa sit eneste Haab i, at Juryen vilde nøjes med at kjende ham skyldig i Drab, hvorved han vilde slippe med 10 Aars Fængsel. Nu er efter amerikansk Lov Reglen den, at de Edsvornes Kjendelse skal være enstemmig. Advokaten sendte derfor Aftenen før Retshandelen en Tillidsmand til et af Jurymedlemmerne, en gammel Irlænder, der med et betydeligt Honorar lovede at stemme for Drab. Efter Retsforhandlingen trak de Edsvorne sig tilbage til Raadslagning. Dommeren, Advokaten og den Anklagede ventede to, tre, fire Timer. „Irlænderen holder sig brav", hviskede Advokaten til sin Klient; der gik sex Timer, ti Timer og tolv Timer og stadig kom de Edsvorne ikke ud. I Retssalen blev der serveret Mad, men de Edsvorne fik intet, da Loven foreskriver, at de under Raadslagningen ikke maa nyde noget. Natten faldt paa; man forsøgte saa godt det lod sig gjøre at indrette sig Sovepladser i Retssalen, men Støjen fra de Edsvornes Sal var saa mægtig, at Ingen kunde finde Ro. „Irlænderen holder sig brav", hviskede Advokaten af og til opmuntrende til Fangen. Dagen gryede, og Lysningen tittede gjennem de snavsede Ruder. Der blev bragt The, Brød og Smør. Endelig gik Dørene til Edsvornesalen op, og blege, forvaagede og ophidsede indtog Jurymedlemmerne deres Pladser. Under lydløs Stilhed oplæste Formanden Kjendelsen. Den lød paa Drab. Og den Anklagede var velfornøjet, thi saa slap han med ti Aars Fængsel. Saa skred der noget eksplosivt. Irlænderen bøjer sig hen mod Advokatens Øre og siger: „Seer De jeg har holdt Ord. Tænk Dem, disse Idioter var allesammen for absolut Frifindelse; men jeg satte min Villie igjennem.

Landboreformer paa Færøerne.

Den Kommission, det færøiske Lagthing nedsatte for to Aar siden til at fremsætte Forslag om en stærkt tiltrængt Landboreform for Færøernes Vedkommende har nu endt sit Arbejde, og Formanden, Amtmand Bærentzen er ankommen til Kjøbenhavn for at faa Ro til Udarbejdelse af den udførlige Betænkning, der er vedtaget.

Kommissionen har delt sig i et Flertal og et Mindretal, men de Ændringer, det sidstnævnte har stillet, er af den Art, at man maa sige, at der er opnaaet Enighed paa alle væsentlige Punkter. Et af Kommissionens Medlemmer, som vi har talt med, meddeler, at der vil blive foreslaaet en ny Lov, nemlig om Udskiftning. For at forstaa, hvad denne gaaer ud paa, maa der forudskikkes den Bemærkning, at Jorderne deroppe fra gammel Tid er inddelt paa en højst ejendommelig Facon: naar en Mand kjøber et Stykket Jord paa 4 Tønder Land kan han riskere, at dette Areal er fordelt i Smaastykker, beliggende f. Eks. 10 forskjellig Steder, hvilket naturligvis i høj Grad griber forstyrrende ind ved Landbrugets Drift.

Man foreslaaer nu indført en Samling af de Jordstykker, der naturligt hører sammen, og i færøiske Landbokredse imødeseer man med Spænding denne betydningsfulde Ordnings Vedtagelse.

Det øvrige Kommissionsarbejde har væsentligst gaaet i Retning af Revision af de nu gjældende, forældede Love fra Christian den Femtes Tid. Efter at man har seet det urimelige i, at man kun arbejdede for Reformer paa Fiskeriets Omraade, er en gjennemgribende Revision bleven absolut nødvendig. Imidlertid er de mange Bestemmelser om Mark- og Vejfredning, Jordernes Indhegning, Formen for Beregning af Jords Værdi etc. af den Natur, at de kun har Interesse for Befolkningen paa Færøerne, og vi skal derfor ikke dvæle derved. Derimod er det ret interessant at erfare, at Færingerne nu i deres Bestræbelser for at modernisere deres Landbrug er naaet saa vidt som til et Krav om Oprettelse af en landøkonomisk Forsøgsstation efter dansk Mønster.

Betænkningen skal inden 1. Juli afgives til Justitsministeriet, hvorefter den i Løbet af Sommeren kommer til Behandling i Lagthinget, hvor man venter en livlig Debat. Inden det kan faa Lovkraft maa det jo imidlertid vedtages af Rigsdagen der ikke plejer at lægge de Forslag, Færingerne har vedtaget, nogen som helst Hindring i Vejen.

Hr. Krabbe og Sandheden.

En opsigtsvækkende Redegjørelse.

Paa et Vælgermøde i Nordby den 12. Juli 1908 udtalte daværende Folkethingsmand, nuværende Forsvarsminister Christopher Krabbe ifølge „Kalundborg Dagblad"s Referat:

„Jeg troer ikke, at et Folk kan bestaa, uden at det lærer at slaa fra sig. Vi maa have vort Forsvar saaledes indrettet, at vi kan slaa fra os og i ni af ti Tilfælde afslaa Neutralitetskrænkelser, der rammer os".

Denne Udtalelse er for Tiden bleven i høj Grad aktuel. I indeværende Rigsdagssamlings første Maaneder optraadte nemlig Hr. Krabbe vedblivende meget forsvarsvenligt. Han talte om Hærmagten som et Gode, der skulde „plejes og udvikles", satte Foranstaltninger i Værk, som Forsvarslovene krævede, og indtog overhovedet en Stilling til Forsvarssagen, som kun kunde glæde alle dens Venner.

Under Finanslovens tredie Behandling slog imidlertid Hr. Krabbe pludselig om og erklærede bl. a., at han kunde give det radikale Forsvarsprogram sin fulde Tilslutning. Og da Hr. Neergaard foreholdt ham dette pludselige Omslag og fremdrog ovenstaaende Udtalelse, erklærede han, at han selvfølgelig aldrig havde udtalt sig saaledes, som det var bleven refereret.

„Kalundborg Folkeblad" tager i denne Anledning Hr. Krabbe alvorligt under Behandling og offentliggjør i Spidsen af Bladet følgende opsigtsvækkende Erklæring:

Undertegnede, der overværede Hr. Folkethingsmand Christopher Krabbes Vælgermøde i Nordby den 12. Juli 1908, erklærer herved, at vi tydelig husker, at Hr. Krabbe ved nævnte Møde udtalte som sin Mening, at vi burde have en Forsvarsordning, hvorved vi i ni af ti Tilfælde kunde afværge Neutralitetskrænkelser, og at vi maatte være i Stand til at slaa fra os, og at vi ogsaa af Hensyn til vor egen indre Udvikling maatte have en Militærmagt.

Samsø i April 1910.

J. J. Foged, Gaardejer, Nordby. Chr. Beyer, Kjøbmand, Nordby

A. S. Paarup, Førstelærer, Tranebjerg.

Kristian Kristiansen, Gaardejer, Nordby.

Kristian Sørensen, Forpagter, Nordby.

Anders Hansen, Førstelærer, Nordby.

„Kalundborg Dagblad" føjer hertil følgende Bemærkninger:

„Som man seer, er der den nøjeste Overensstemmelse mellem Erklæringen og Referatet. Der er herved tilvejebragt et fuldgyldigt juridisk Bevis for, at Hr. Krabbe paa Nordbymødet har udtalt netop det, som han nu benægter at have udtalt. Og denne for Hr. Krabbe saa ubehagelig Kjendsgjerning kan kun forklares paa en af to Maader: enten lyver Hr. Krabbe, eller ogsaa kan han ikke huske, hvad han selv har sagt. Vi veed ikke, hvilken Forklaring Hr. Krabbe vil foretrække af disse to, men vi veed, at han først og fremmest skylder sine Vælgere en Forklaring, og dernæst af Hensyn til sin Ministerstilling skylder hele Landets Befolkning en Forklaring".

Bladet fremhæver i Forbindelse hermed den ejendommelige Skjæbne, som rammer den radikale Regjering, nemlig, at dette er den tredie af de radikale Ministre, der forsøger at fragaa tidligere Udtalelser „paa en Maade, der hidtil ikke er blevne taalt blandt honette Mennesker".

Der er nu tilvejebragt fuldt og klart Bevis for, at den Benægtelse, Hr. Krabbe fremsatte i Folkethinget den 17. Marts, er usand og urigtig. Vælgerne i Holbæk Amts fjerde Valgkreds vil herefter med god Grund kunne spørge:

Kan vi være bekjendt at have den Mand som vor Repræsentant paa Thinge?

O Landet over vil Borgerne spørge med samme Ret: Kan vi være bekjendt at have den Mand som Medlem af vort Ministerium?

Indlandet.

Jernbaneraadet.

Landsthingets Udvalg angaaende det af Jørgen Berthelsen forelagte Lovforslag om Oprettelse af et Jernbaneraad har Tirsdag afgivet Betænkning. Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer er enedes om en fælles Udtalelse, hvori de udtaler Sympathi med Tanken uden dog at kunne tiltræde Forslaget, som det foreligger, idet man er enig om Raadets Sammensætning og de Opgaver, det skal have. Under disse Omstændigheder har Udvalget ikke ment at kunne komme til noget tilfredsstillende Resultat, men indskrænker sig til at uddtale Ønske om, at Tanken maa blive optaget og fremmet ved Regjeringens Foranstaltning.

Spørgsmaalet om Etaternes Forhandlingsret

er nu saa vidt fremskredet, at man maa ansee det for givet, at det nærmere udformede Forslag vil blive vedtaget af begge Parter ved det afsluttende Møde, der vil finde Sted om faa Dage. Efter hvad „Kristeligt Dagblad" erfarer, er det Hensigten, at Etaternes højere Embedsmænd og Tjenestemændene hver vælger sit Repræsentantskab, bestaaende af lige mange Medlemmer fra hver Side til at forhandle om Tjenestespørgsmaalet.

Ny Ufred i Cementindustrien.

Da Arbejderne paa Fabriken Kongsdal ved Mariager i Mandags skulde til at lade Cement i Skipper Marinus Høghs Skib, nedlagde de ifølge „Hobro Avis" Arbejdet, fordi Høgh under Lock-out'en er bleven ved at sejle med Cement. Ca. 40 Mand nedlagde Arbejdet. Det hjalp ikke, at Direktør Rosenberg selv kom til Stede; hans Befaling om at tage fat paa Arbejdet, blev af Arbejderne besvaret med, at de alle vilde nedlægge Arbejdet, og nu er den altsaa gaaende en Tid igjen. Det

er et karakteristisk Udslag af det socialistiske Tyranni, at en Skipper ikke maa sejle med Varer fra en Virksomhed, hvor Arbejdet er standset.

Den Hyldgaard'ske Affære.

Politiet har nu ifølge „Social-Demokraten" fundet den Dame, der mistede en Portemonnæ i Toget fra Slagelse til Kjøbenhavn, i hvilken Anledning Fotograf Hyldgaard fra Slagelse senere sad arresteret i Kjøbenhavn. Damen er en Ekspeditrice Frøken Garnes (?) fra Hesselager Apothek paa Fyen. Hun har afgivet forskjellige Forklaringer om Tyveriet af Portemonnæen, uden at det dog deraf klart har kunnet sees, hvorledes Portemonnæen er bleven borte.

Paakjørt af Toget.

Eftermiddagstoget fra Sæby til Aalborg har i Tirsdags ved Gaarden „Bredmose" paakjørt en Befordring, tilhørende Gaardejer P. Skak, Hugdrup. Vognen knustes, og Skak kom en Del til Skade og maatte tages under Behandling af en Læge, der var med Toget.

Skuddene ved Borgmestervillaen.

Natten mellem den 12. og den 13. December blev der affyret nogle Skud mod Borgmester Smits Villa „Egehøj" i Svendborg. Under en Sag, der nogen Tid efter rejstes mod Gjæstgiver Caspersen for Vold mod en Smedesvend, oplystes det, at Skuddet mod Borgmesterens Villa var affyret af Fisker H. H. Juel efter Tilskyndelse af Gjæstgiver Caspersen. Ved Svendborg Kjøbstads Politiret dømtes Caspersen til simpelt Fængsel i 14 Dage, medens Juels Straf ophævedes af det Varetægtsfængsel, han havde udstaaet. Ved Overretten forandredes Straffen for Caspersens Vedkommende til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i tre Maaneder og for Juels Vedkommende til simpelt Fængsel i 8 Dage. Denne Dom stadfæstede Højesteret.

Branden i Timring.

Karlen, der anholdtes paa Herning Marked, har nu tilstaaet Hestetyveriet og Brandstiftelsen i Timring. Han er ca. 30 Aar gammel og opgiver at hedde Janne Brodersen og at være født i Slesvig. Han har indtil i Mandags boet hos en Gjæstgiver i Aarhus, og da hans Penge var ved at slippe op, fattede han Beslutningen om at rejse til Timring og stjæle en Hest og at begaa Brandstiftelsen for at skjule Tyveriet.

Fangerne paa Heden.

Lørdag Morgen vil der fra Horsens Tugthus blive afsendt 45 Fanger til Hedearbejde, deraf 20 til Gedhus Plantage og 25 til Kjølsig Mergelleje.

Opbrudte Pengeskabe.

Igaar Morges tidlig er der sket Indbrud paa Fiskenætfabriken „Danmark"s Kontor i Helsingør. Tyvene har opbrudt to Pengeskabe; det ene indeholdt ikke noget af Værdi, medens de i det andet har taget en Mappe med Veksler og Værdipapirer; 600 Kr. der laa i Skabet, har de overseet. To mistænkeligt udseende Personer, der i Morges saaes spadserende nordpaa, efterlyses af Politiet.

Brande. — Lynnedslag.

I Steffensens Ejendom i Restrup Enge er igaar Morges nedbrændt. En So med Grise indebrændte. Ilden opstod ved en Staldlygtes Eksplosion. Bygningerne var forsikrede i Wistofts Brandkasse for 36,000 Kr.

Udbygningerne til Niels Christiansens Gaard i Vester Aaby er igaar Eftermiddags nedbrændt som Følge af Lynnedslag. Det lykkedes at redde Besætningen.

I Aftes ved 9-Tiden slog Lynet ned i Gartner Petersens Ejendom „Liljendal" paa Ejby Mark ved Odense. Ejendommen nedbrændte. Det lykkedes at redde Kreaturerne og det meste Indbo.

Markedet i Herning

iforgaars havde ifølge „Herning Folkeblad" ikke stor Tilførsel hverken af Heste eller Kreaturer, og Handelen var noget stillestaaende. 1. Klasses Heste va ikke tilført. Følgende Priser kan noteres: 2. Kl. Heste 450—550 Kr. 2 Aars Plage 350—430 Kr. Aarsplage 225—275 Kr. Gamle Heste 150—250 Kr. Bedste Køer 180—220 Kr., mindre gode 150—170 Kr., ældre og simplere 100—150 Kr., Kvier med Kalv 115—150 Kr., Kvier uden Kalv 60—110 Kr. Studehandelen uden Betydning.

Kolding Eksportmarked

var igaar tilført ca. 926 Kreaturer. Der er afsendt til Flensborg 200, til Aabenraa 600, til Rostock 26 Kreaturer, til Indlandet 80 og 20 slagtedes paa Pladsen. Handelen, der omtrent er uforandret Syd paa, var noget livligere i Kolding. Der betaltes for bedste Kvier og Stude 23—25, ringere 20—22, bedste svære Tyre 22—24, ringere 17—19, bedste Køer 21—23, ringere 17—20. I Lørdags afsendtes til Aabenraa 800 og til Lybæk 300.

Fyrstelig Elskov.

Ustandsmæssige Giftermaal er snart almindelige i det russiske Kejserhof. Saaledes har man endnu ikke glemt, hvorledes Storfyrst Poul giftede sig i Italien med den dejlige Prindsesse Pistoltkors, og hvorledes den unge Storfyrst Kyriel for nylig hjemførte en fraskilt Kone som sin Brud.

Nu har ogsaa Czarens yngre Broder, Storfyrst Michael Aleksandrowitsch, giftet sig under sin Stand paa Trods af hele Czarhoffets Modstand.

Det er en gammel Historie, der nu har fundet sin Afslutning. Allerede i 1905 forelskede han sig i den Dame, han nu har ægtet, en Søster til en russisk Gardeofficer v. Oldner. Saasnart Forelskelsen blev bekjendt, blev der stor Opstandelse ved hele Hoffet. Alle, lige fra den mindste lille Hofdame til den stiveste Hofmarskal og Ceremonimester blev dybt forargede, og da Historien kom Enkekejserinden for Øre, blev hun ikke blot forarget, men alvorlig vred. Storfyrsten er nemlig ingen almindelig Storfyrste, — nej, han er Thronfølgeren, saafremt der skulde tilstøde den lille Kronprinds noget menneskeligt. Hr. Michael blev derfor af sin strenge Moder straks taget med over til England for at se paa Prindsesser, men der var Ingen, der kunde faa ham til at glemme den lille Nathalia Oldners sorte Øjne, og saa blev han forvist til et lille Hul Tschunigow oppe ved den sibiriske Grændse, hvor han skulde sidde, til han blev fornuftig.

Den unge Storfyrste var dog slet ikke saa kjed af denne Forandring. Han holdt ikke af de straalende Hoffester, men var en ivrig Sportsmand. Her i Forvisningen dyrkede han saa sine Passioner. Ingen Hest var ham for vild, ingen Jagt for farlig. Som Hostvinden foer han over de vidtstrakte Stepper, jagende Ulv og Ræv.

Den vilde Jagt kunde dog ikke døve hans Længsel efter Natalie, og da han hørte, at hendes Familie var ved at gifte hende bort, følte han sig løst fra alle Hensyn til dem, der vilde skille ham fra hans Elskede. Han fik nogle Venner overtalt til at bortføre den unge Pige i et Automobil, medens andre ventede ham i en lille By nær ved Forvisningsstedet. Paa den aftalte Dag tog han sig en Ridetur, som sædvanlig fulgt af to Generaler, der i den sidste Tid var bleven attacherede ham. Det var ham dog en let Sag at ride de to ældre Kavallerer sønder og sammen og slippe fra dem hen til det ventende Automobil, der med 100 Kilometers Hastighed førte ham hen til en lille By, hvor Natalie var bragt hen. En Præst var i Forvejen skaffet til Veje, og hans Betænkeligheder overvandtes snart, dels ved Hjælp af Guld og dels ved Hjælp af en truende Revolver.

En halv Time efter var de Elskende Mand og Kone.

I St. Petersborg vakte Meddelelsen om denne dristige Streg selvfølgelig den største Opsigt. Enkekejserinden skrev straks til sin Søn Czaren og forlangte, at han skulde udstøde sin Broder af Hæren og forvise ham fra Rusland. Han kaldte telegrafisk Michael til sig, og efter en lang Samtale mellem de to Brødre fik den nygifte Misdæder Tilgivelse. Sin eventuelle Ret til Thronen maatte han dog opgive. Den er gaaet over til Storfyrst Pouls Søn, Demetrius, der saa til Gjengjæld skal ægte Czarens ældste Datter Olga.

En Storvadsk.

Folkethingets Møde den 13de April.

—o—

Forslaget om Notarialvæsenets Ordning vedtoges uden Omtale og enstemmigt og gaaer nu tilbage til Landsthinget.

Tillægsbevillingsloven var derefter til 3die Behandling.

Ordføreren (Enevold Sørensen) gjennemgik de stillede Ændringer, som alle er tiltraadte af Finansudvalget, og af hvilke ingen gav Anledning til særlige Bemærkninger. Kun Bevillingen paa 55,000 Kr. til de Skadelidte ved Stormfloden foranledigede Ordføreren til at udtale, at det selvfølgelig var meget vanskeligt at opgjøre denne Skade nøjagtigt. Med Hensyn til et udenfor Betænkningen stillet Forslag om Hinnerup Station bemærkede Ordføreren, at Udvalget kunde ønske hele Spørgsmaalet overvejet i Løbet af Sommeren. Der var indhentet nærmere Oplysninger om Forholdene med Hensyn til Fremme af Kjøbenhavns Søbefæstning. Ordføreren erindrede i den Anledning om Begivenhederne under Finanslovens 3die Behandling. Den Gang udtalte Ministeriets Medlemmer — særlig Forsvarsministeren og Finansministeren — at der ingensomhelst Modstrid var mellem dets Udtalelser og Handlinger i Efteraaret og Vinteren, og dets forsvarsfjendtlige Stilling nu i Foraaret. Det er imidlertid en Kjendsgjerning, at Ministeriet har anbragt betydelige Kapitaler i Forarbejderne til Forsvarslovenes Gjennemførelse; men dette forklarer Finansministeren med, at de tidligere Forsvarsministre havde foregrebet Begivenhedernes Gang. Hertil bemærkede Ordføreren, at dels kunde Ministeren ikke være bundet af Ordrer, der er udstedte af Forgjængerne, naar de stred imod hans egen Opfattelse, dels burde han, dersom han følte sig bundet, være gaaet sin Vej, i Stedet for at administrere imod sine egne Meninger. I den Skrivelse, Forsvarsministeren senere har sendt Finansudvalget, er der intet, som kan foranledige Flertallet til at se anderledes paa Sagen. Det viser sig jo nemlig, at de tidligere udstedte Ordrer ingenlunde er af en saa uomstødelig Karakter, som man skulde antage efter Ministeriets Erklæringer. Som Forklaring af Ministeriets Svingning i Forsvarssagen er de foreliggende Ordrer en ganske unmulig Forklaring. Saa meget mere, som allerede den første Skrivelse fra Krigsministeriet om Befæstningsanlægene (udstedt af J. C. Christensen) netop stærkt understreger Ordrens foreløbige Karakter. Den nuværende Forsvarsministers egen senere Skrivelse til Finansudvalget (af 12te Januar) viser ogsaa dette. Taleren gjennemgik derefter den Række af betydelige Udgifter, som Forsvarsministeren selv har afholdt til Befæstningsanlægene og lignende — paa mange Punkter uden at der i Forvejen var udstedt nogen som helst Ordre fra Forgængerne. For enkelte Posters Vedkommende gjælder det, at Ministeren har gjort Indkjøb i Udlandet paa senere Afvikling — og det er jo forholdsvis let at „udsætte" Udgifterne, naar man samtidig tager paa Regning. (Munterhed.) Naar Ministeren nu søger at skyde sig ind under sine Forgjængere, er det en Tilsnigelse. Der er ingen Tvivl om, at han i Hovedsagen har handlet fuldkommen frit og under eget Ansvar i hele denne Sag. Hvis de 6 Mill. Kr., saaledes som det radikale Venstre siger, skal spares, vil det sige, at Forsvarsministeren har anvendt 2—3 Mill. Kr. til Arbejder, som ikke gjøres færdige, og lagt 1 Mill. Kr. i Arealer, som man ikke vil faa Brugsfor til Øvelseslejre.

Rasmus Hansen anbefalede det af ham m. Fl. stillede Ændringsforslag om Hinnerup Station.

Slebsager takkede for den foreslaaede Bevilling til de ved Stormfloden skadelidte.

Ove Rode: Det er Delegationen, som har skabt det af Enevold Sørensen omtalte „beklagelige Virvar", idet man har gjennemført en Forsvarsordning, som man ikke er sikker paa har Tilslutning hos Vælgerflertallet. Man modsatte sig endog vort Krav om Folkeafstemning eller nyt Valg, efter at det havde vist sig, at den daværende Regjering den 25de Maj ifjor havde vildledt Befolkningen baade med Hensyn til Forholdet til Udlandet og til vore finansielle Forhold. Enevold Sørensens hele Tale var jo iøvrigt kun en Paavisning af, hvor nøje Regjeringen har holdt, hvad den lovede ved Finanslovens 1ste Behandling. Og alle Venstremænd maatte vel være enige om, at hvis der ved kommende Valg viste sig Flertal imod Forsvarsoverenskomsten, burde denne falde. Men netop denne Opfattelse har Regjeringen hele Tiden fremholdt som sin, f. Eks. Forsvarsministeren allerede under Finanslovens 2den Behandling. Enevold Sørensen havde talt om, at der vilde blive paabegyndt Arbejder, som ikke fuldføres? Men Sagkundskaben siger jo, at disse Forter — fuldførte — vil betyde, at adskillige Millioner kastes ud i Smaalandshavet til ingen Nytte. Sejrer derimod vi ved det kommende Valg, vil ikke blot de 6 Mill. Kr., men ialt ca. 30 Mill. Kr. blive sparede. Vi befinder os i en „Mellemtilstand", hidført ved Delegationens Mangel paa Mod til at spørge Vælgerne. Tvivlen om disses Stilling gjennemsyrer d'Hrr. — de frygter, at Vælgerne vil protestere imod, hvad der i Sommeren 1909 blev paalistet dem.

Oberst N. P. Jensen havde under Forsvarslovenes „eneste" Behandling stærkt hævdet Nødvendigheden af at føre Kampen for Fæstningen til Ende, fordi det i Folkets Interesse maatte kræves, at den store Forsvarsstrid sluttedes. Desværre saae det nu, da Regjeringen truede med at rejse Kamp netop om Forsvarssagen, ud til, at Taleren skulde faa Ret. Men at denne Kamp er fuldstændig i Modstrid med Ministeriets oprindelige Stilling til Forsvarssagen, er ganske givet. Taleren mindede i denne Henseende om, at Konsejlspræsidenten i Efteraaret sagde, at Regjeringen ikke vilde paalægge nye Skatter for at faa Forsvarslovene hurtigt gjennemført — og heri ligger der dog virkelig en Tilkjendegivelse af, at man vil gjennemføre Lovene. Finansministerens bekjendte „Lov er Lov" peger i samme Retning. Senere har da ogsaa Ministeriet arbejdet paa Lovenes Gjennemførelse — og for dette har Regjeringen selvfølgelig selv Ansvaret — lige indtil det store Omslag, som absolut ikke falder sammen med, hvad der er gaaet forud. Man maa — sluttede Taleren — erkjende, at der er en vis Sammenhæng mellem Forsvarssag og Forfatningssag. Det tager jo nemlig Sigte henholdsvis paa vort ydre og indre Forsvar. Af disse er imidlertid det førstnævnte den vigtigste — vi kan faa Hundreder af Forfatninger; men vi kan ikke bevare vort Land, jaa vi selv skriver vore Forfatninger, uden et betryggende Forsvar.

L. Rasmussen: Vi bevarer ikke vor Selvstændighed ved at øse saa mange Penge ud til Forsvaret, at vi gjør os økonomisk afhængig af Udlande Taleren vendte sig skarpt imod Neergaard, fordi denne var gaaet med til en Forsvarsordning, som — efter hans egne Ord den 12te Februar i Fjor — betød en Hældningspolitik med Front imod England. Naar d'Hrr. holder Forhør . . . .

Formanden: Der holdes ikke Forhør her.

L. Rasmussen: Ja, ogsaa vi maa have Lov til at spørge. Og jeg spørger da Neergaard, hvorledes han kan forsvare sin Stilling.

N. Neergaard: Jeg gjorde allerede forleden Dag opmærksom paa, at jeg anseer Fløjforterne for en væsentlig Forbedring af Stillingen til Lands.

Ellinger: Jeg ønsker at spørge Forsvarsministeren: Har det hele Tiden, ogsaa den 12te Januar 1910, været en given Sag, at Ministeriet vilde stride til Valg i Aar med det Formaal at ændre Forsvarslovene i Retning af det radikale Venstres Standpunkt.

Forsvarsministeren ansaae de fremkomne Udtalelser for d'Hrr.s Valgforberedelser og temmelig ungdommelige Forsøg paa at give det Udseende af, at man ikke i Forvejen kjendte Ministeriets Stilling til Forsvarssagen. Den kjender jo ethvert Barn i Landet. Den er ganske klar. Vi maa administrere de gjældende Love, til vi faaer et andet Folkething — naar dette skeer, reviderer vi disse Love. Og Ministeren havde fundet det ganske unødvendigt og stridende mod fornuftig Forretningsgang at gjøre opmærksom herpaa i Skrivelsen til Finansudvalget af 12te Januar. Der er ingen Uoverensstemmelse indenfor Ministeriet om Forsvarssagen. Vi vil ingen Befæstning og ingen nye Skatter til Forsvarsvæsen — og derom har ingen af os nogensinde efterladt nogen Tvivl. Til Ellinger svarede Ministeren, at Spørgsmaalet den 12te Januar laa som nu. Vi har hele Tiden villet spørge Vælgerne.

Ellinger: Saa har Ministeriet gjennem Forsvarsministerens Skrivelse af 12te Januar bevidst ført Folkethinget bag Lyset (Bevægelse). Ministeriets Ord staaer da ikke til Troende længer. Deuntzer sagde ved Systemskiftet, at Ærlighed er den bedste Politik; dette kan desværre ikke forenes med det nuværende Ministeriums Handlemaade. Ønskede Ministeriet at spørge Vælgerne, burde dette Spørgsmaal være rejst, før Ministeriet gav sig til at give Millioner ud til en Forsvarsordning, det ønsker kuldkastet. Er der Retfærdighed til i dette Land, maa Ministeriet falde, naar Ministeriet nu spørger Vælgerne. Derefter kom Taleren ind paa vore finansielle Forhold. Finansministeren havde talt om det fordelagtige i at rejse Vekselaanet „uden om Bankerne". Forelaa der den Gang Tilbud fra Bankerne? Og hvorledes stod de eventuelle Tilbud til de Vilkaar, der opnaaedes? Nu staaer vi overfor et nyt Statslaan. Men hvorledes har Regjeringen forberedt det? Bl. a. ved, at Landbrugsministeren paa en Maade, der er uhørt i noget andet Land, har nedsat Udlandets Opfattelse af vore finansielle Forhold.

Formanden afbrød her Forhandlingen og ansatte Aftenmøde Kl. 7½.

Slagfærdige Talere.

Ved den sidste engelske Valgkamp var der mange af Valgkandidaterne, der i en snæver Vending reddede Situationen ved en træffende og vittig Bemærkning, og en saadan slagfærdig Taler kunde altid være vis paa at faa hele Publikums Sympathi paa sin Side.

En af Kandidaterne, Hr. Palmer, præsenterede sig for Vælgerne i Gravesend og vilde udvikle sit Program. Han er Indehaver af en stor Stearinlysfabrik, og hans Modstandere modtog ham derfor med det haanende Tilraab: „Tællelys, Tællelys!" Taleren tabte imidlertid ikke Fatningen. Saa snart Raabene var stilnet lidt af, sagde han gemytligt: „Ja, hvis jeg kunde oplyse Deres Hoveder lige saa godt, som mine Varer lyser i Deres Hjem, saa var jeg sikker paa at blive valgt". Det udmærkede Svar blev modtaget med stormende Munterhed selv af hans Modstandere, og han blev valgt med mange flere Stemmer, end han havde tænkt sig Muligheden af.

I en Valgforsamling troede en Tilhører at kunne gjøre det af med en Taler ved at raabe til ham: „De er jo en Modstander af Stat og Kirke". Taleren, en forhenværende Minister, svarede med den største Sindsro: „Anseer De det for muligt, at jeg kan være en Modstander baade af denne Verden og den hinsidige?"

Lord Courtney udtalte sig paa Tribunen som en Modstander af den Lov, som forbyder Enkemænd at gifte sig med deres afdøde Kones Søster, og forsvarede den afskaffet. En Tilhører, der aabenbart ikke var nogen Tilhænger af denne Theori, raabte til ham: „Naar Deres Kone døer, vil De saa gifte Dem med hendes Søster?"

Lorden sagde: „Før jeg besvarer det Spørgsmaal, kan De saa ikke sige mig, om De er gift.

Jo, det var han da.

„Er Deres Kone til Stede her?"

„Nej."

„Jamen det er min Kone", sluttede Taleren under mægtigt Bifald.

Amt og By.

Thisted, 14 April

Onsdag den 15. April. Aarets 105. Dag, Rest 260 Dage. Solen: Opgang 5 T. 23 M. Nedgang 7 T. 29 M. Dagens Længde 14 T. 6 M. Dagen tiltagen 7 T. 28 M. Maanen: Dagen før første Kvarter. Gaaer ned Kl. 3 Nat.

Barnefødselen i Kallerup.

I Gaar Eftermiddags afholdtes et fort Forhør i Kallerup over Pigen Helene Christensen, der havde født et Barn i Dølgsmaal. Pigen havde fra 1. September 1909 haft Plads i Aarhu men denne forlod hun den 1. Marts i Aar og tog hjem til sine Forældre i Kallerup. Iforgaars Morges Kl. 5 fødte Pigen et Drengebarn uden at have den mindste Hjælp. Barnet aandede ikke, og hun kunde i det hele ikke mærke Liv i det. Klokken syv kaldte Pigen paa sin Moder, hvis Soveværelse kun ved en Dagligstue er adskilt fra Pigens Værelse, og bad hende om lidt Mælk at drikke, og da Moderen kom ind med dette, kunde hun nok se, at Datteren saae daarlig ud; men der var dog ikke Tale om Fødslen. Først længere op ad Dagen aabenbarede Pigen for Moderen, at hun havde født et dødt Barn, og at hun havde det i Sengen hos sig. Pigen, der er 22 Aar gammel, havde skjult for sine Forældre, at hun var frugtsommelig, og hun havde navnlig snørt sig meget stærkt. Forældrene har de nok fundet Pigens Udseende lidt mærkelig, men havde aldrig spurgt hende, om hun var frugtsommelig. Pigen havde ingen som helst Forberedelser gjort til Fødselen og navnlig intet Børnetøj anskaffet ligesom hun heller ikke har henvendt sig til nogen Jordemoder. Barneliget blev medtaget til Thisted til Obduktion.

Slaaet af en Hest.

Gjæstgiver Jens Hauges 19-aarige Søn, Thorvald, blev igaar slaaet af en fremmed Hest, der stod opstaldet i „Rosenborg"s Stald. Slaget ramte det ene Ben, der blev saa ilde tilredt, at den unge Mand i flere Dage maa holde Sengen.

Sølvbryllup.

Gardejer Jens Frøkjær og Hustru, Hansted, kan Søndag den 17. ds. fejre deres Sølvbryllup.

Ejendomshandeler.

Kr. Overgaard, Sundby, har solgt sin Ejendom, af Hartkorn 10 Skpr., Areal 24 Tdr. Land, til Otto Larsen, Harring, for en Kjøbesum af 13,600 Kr. I Handelen medfølger Besætningen, og Ejendommen tiltrædes straks. Handelen er ordnet ved Brtl. Poulsen.

Boelsmand Christoffer Jensen af Gjøttrup har til Jens Martinus Jakobsen, sammesteds, solgt sin Ejendom i Gjøttrup for en Kjøbesum af 7000 Kr.

Detaillist N. P. Jensens Enke af Bjerget har solgt sin Ejendom i Lild Sogn til Teglværksejer L. Mortensen af Kvolsbjerg for 7000 Kr.

Dampskibsekspeditør Carl Langgaard af Aggersund har solgt en ham tilhørende Ejendom i Manstrup til Ungkarl Niels Bjerre af Aggersborg Ullerup for 12,000 Kr.

En farlig Medlogerende.

Telegram fra Ritzaus Bureau.

St. Etienne, 13. April.

Politiet har her arresteret en Drejer ved Navn Duplanil, som havde taget Ophold i det samme Hotel, i hvilket Ministerpræsident Briand har boet paa sin Valgagitationsrejse og som indtrængende havde ytret Ønsket om at se Briand. Man fandt hos ham en Dolk og to ladte Revolvere.

Han erklærede, at han havde villet dræbe Briand, fordi denne havde berøvet ham hans Ære. Senere klagede han over, at han var bleven et Offer for Spiritisterne. Man formoder, at han er sindssyg.

(Senere Telegram.) Den arresterede Duplanil er 37 Aar og lider af Forfølgelsesvanvid. Han har tidligere været anklaget for Trusler mod en Række andre Personer. Hans Udtalelser er usammenhængende.

Til dem, der skal „i Trøjen"!

Af A. F. Kühle, Soldatermissionær.

Hensigten med denne Artikel er at sende en Hilsen ud til alle de mange unge Mænd, der nu snart skal indkaldes for at aftjene deres Værnepligt i de forskjellige Garnisonsbyer.

Allerførst vil jeg da sige til Eder: Stræb efter at faa saa stort et Udbytte af Eders Ophold i Kongens Tjeneste som muligt. Soldatertiden blev for Mange en skjæbnesvanger Tid. De nye Forhold, Omgivelsen og Kammeratskabet gjorde, at saa mange Unge, alt for mange, drev med Strømmen i Beværtninger, Varieteer og andre tvivlsomme Steder, kom berusede hjem til Kasernen, naturligvis for sent, blev straffede, og ligegyldige, idet de ræsonnerede som saa, Soldaterbogen er ødelagt. Udbyttet af Tjenestetiden for saadanne ligeglade Unge blev let negativt, og Mindet om Soldaterdagen blev ikke det lyse, men en Erindring om saa mange mørke Øjeblikke.

Men det skal siges med det samme: Blev Soldatertiden en skjæbnesvanger Tid for mange Unge, saa har vi dog mange baade skriftlige og mundtlige Vidnesbyrd fra hjempermitterede Soldater, der med Glæde mindes deres Soldatertid, ja, der er endog dem, der har sagt, at Soldatertiden hører med til det skjønneste Afsnit i deres Ungdomstid.

Som bekjendt lurer der jo mange Snarer og Fristelser for den uniformerede Ungdom, ikke mindst i vor store Hovedstad, der er jo saa mange, der vil have fat i Soldaterne, saa mange, der vil traktere osv. osv.

Derfor skal mit Raad være til Eder I vordende Soldater: Nyd ikke Spiritus i Soldatertiden! Langt de fleste Straffe i Hæren er en Følge af den forbandede Spiritusnydelse, — og undgaa de løse Forbindelser med de mange stakkels raffinerede Kvinder, der strejfer rundt paa Gaderne, de har bevidst eller ubevidst ødelagt saa mange Unge i deres Daarskab. Kort sagt: Flyalt daarligt og nedværdigende! Tænk paa Dit Hjem, hver Gang Du staaer overfor disse forfærdelige Fristelser.

Ja, alle I kække Ungdomssønner, der har været under Paavirkning i gode Hjem eller paa vore Højskoler, som alt er sagt — lad Jer ikke rive med af Strømmen, det gaaer saa let, — men gaa imod Strømmen og faa et godt Udbytte af Tjenestetiden, hvad enten den nu bliver lang eller kort. Bliv en god Kammerat, og vær saadan, at Du ved hele Din Færd og Dit Eksempel maa være med til at højne Tonen blandt Dine Kammerater. Og Du maa vide, at ingen Steder troer jeg, trives Kammeratskabet bedre end paa en Kaserne, derfor gjælder det om at blive en virkelig god Kammerat.

Jeg mener, at enhver ung Mand, der virkelig vil noget, har godt af at være Soldat, det er baade udviklende, legemligt saavel som aandeligt, og gjør den Unge mere mandig og selvstændig.

At en Soldat til Tider kan føle sig ene og hjemløs i en Storby, kan man ikke fortænke ham i, det er jo altsammen i en Lejr og paa en Kaserne saa forskjelligt fra de hjemlige Forhold, men til Erstatning finder de jo nu Soldaterhjem i alle vore Garnisonsbyer, og her i K. F. U. M.'s Soldaterhjem anstrenger vi os for at gjøre det saa hjemligt og hyggeligt, som vi kan.

Om Soldaterhjemmene skrev en Rekrut følgende: „De er vore Fristeder. Der hviler vi os om Aftenen, der læser vi Dagens Aviser, der skriver vi vore Breve, der synger vi vore Sange. Der mødes gode Kammerater, som i Dagens Løb har slidt paa hver sin Ende af Fælleden. — — — —"

Ja, benyt Jer af Soldaterhjemmene — ikke af de saakaldte Soldaterhjem i Kjældere, der i Reglen kun er Drikkesnakker, men de virkelige, statsunderstøttede Soldaterhjem. Derfor, alle I, der skal møde i Kjøbenhavn nu til Foraaret, vær hjertelig velkommen her i K. F. U. M.'s Soldaterhjem, Gothersgade 115, Kjøbenhavn.

En Demonstration.

Telegram fra Ritzaus Bureau.

Kjøbenhavn, 14. April.

I Folkets Hus paa Jagtvejen afholdtes i Formiddags et Møde af ca. 1500 Arbejdsløse. Der vedtoges en Resolution, der kræver øjeblikkelig Gjennemførelse i Landsthinget af Arbejdsløshedsloven i Folkethingets Affattelse. Man marscherede derefter i Procession med Folkethingsmændene Borgbjerg, Stauning og Gustav Bang i Spidsen til Rigsdagen.

Undervejs sluttede mange sig til Toget. Ankommen til Rigsdagen fik en Deputation Foretræde hos Landsthingets Formand, som udtalte, at Sagen skulde blive fremmet saa hurtigt som muligt, saasnart Udvalget havde endt sit Arbejde.

Herefter havde Deputationen en Samtale med Udvalgets Formand, Landsthingsmand Rotbøll, der udtalte, at Udvalget holdt Møde imorgen Formiddag, og efter Mødet kunde de Arbejdsløse faa at vide, hvorledes Sagens Stilling var.

Efter at de paa Gaden forsamlede Arbejdere havde faaet Meddelelse om, hvad der var foretaget, skiltes de.

Udlandet.

Forfatter og Røverhøvding.

Den tydske Forfatter Karl May stod iforgaars for Domstolen i Berlin som Hovedperson i en opsigtsvækkende Proces, der nu har fundet sin Afgjørelse. May er en rig Mand, der indenfor sin Bekjendtskabskreds betragtes som Millionær. Han har desuden et ret anseet Navn som Forfatter, hovedsagelig for Ungdommen, som har slugt hans „Slavejægere" og „Rejseæventyr i Sydamerika". Han var desuden Ven med Kongen af Sachsen og spillede en Rolle i det offentlige Liv i Dresden. Saa kom pludselig den store Overraskelse. Han er i den sidste Tid af den sachsiske Socialistfører Lebius bleven beskyldt for at være identisk med en for 40 Aar siden kjendt Forbryder, der optraadte som — Røverhøvding i de sachsiske Bjerge! Lebius paastod endvidere, at Karl May har afsonet to Tugthusstraffe, samt at han har begaaet talrige Forbrydelser. Som Følge af disse Beskyldninger anlagde Karl May Injuriesag mod Lebius. Denne Proces fandt idag sin Afslutning med, at Lebius blev frikjendt, fordi han havde været i Stand til at præstere Bevis for Sandheden af sine Beskyldninger. May er saaledes stemplet som en straffet Forbryder, hvilket har vakt uhyre Opsigt ikke blot i Dresden, men tillige i Berlin, hvor han ogsaa var en velkjendt Personlighed.

Kuropatkin og Grev Witte.

I St. Petersborg er der opstaaet en Konflikt mellem Grev Witte og General Kuropatkin. Witte holdt for nogen Tid siden for en militær Tilhørerkreds i St. Petersborg en Tale, i hvilken han bl. a. kom ind paa Betragtninger over Krigerens Mod. Han fremhævede forskjellige berømte Feltherrer, der havde vist stort Mod under kritiske Forhold, i Modsætning til andre Generaler, der havde vist sig alt andet end modige. Kuropatkin, hvis Forhold til Witte i længere Tid har været spændt, troede i disse Udtalelser at finde en personlig Fornærmelse mod sig selv, og sendte en Udfordring til Witte med to Generaler som Sekundanter. Witte modtog straks Udfordringen og anmodede to Herrer af St. Petersborgs ledende Selskabsliv om at være sine Sekundanter. Det kom imidlertid ikke til nogen Duel, men derimod til den noget overraskende Afgjørelse, at Witte sendte Kuropatkin en skriftlig Undskyldning, hvormed Kuropatkin erklærede sig tilfreds.

Mord og Selvmord

Telegram fra Ritzaus Bureau.

Kjøbenhavn, 14. April.

En Bødkersvend Wahl, boende i Smedegade 15, er i Nat fundet liggende død i sin Lejlighed sammen med sin 2aarige Søn. De var begge skudte i Hovedet med en Revolver. I et Brev, som han havde sendt til sin Moder, havde han skrevet, at han ogsaa havde skudt sin Kjæreste, Barnets Moder, den 25aarige Mathilde Andersen, Mariendalsvej 45. I Nat Kl. 2½ har man fundet hendes Lig paa det opgivne Sted.

Blandede Meddelelser.

Lærerkaldelser. Førstelærer K. M. Nielsen i Hillerslev er kaldet til Førstelærer i Herløv, Vikarlærer C. C. Nordborg i Blaahøj er konstitueret som Enelærer i Klithuse, og Seminarist H. H. Thomsen er konstitueret som Førstelærer i Uggerby. Lærerinde M. Sørensen i Juelsminde er kaldet til Lærerinde i Herløv, vikarierende Forskolelærerinde N. P. Skodsgaard i Sønder Nøraa er konstitueret som Lærerinde ved samme Skole, og konstitueret Lærerinde H. Hallander i Mariager har faaet fast Ansættelse.

Folkekirken. Sognepræst for Aast Menighed i Ribe Stift F. L. Høeg er udnævnt til Sognepræst for St. Nikolaj Kirke i Svendborg.

Klasselotteriet.

Uden Ansvar.

Ved den idag afsluttede 1. Klasses Trækning faldt følgende større Gevinster:

10,000 Kr. paa Nr. 24456.

5000 Kr. paa Nr. 93928.

2000 Kr. paa Nr. 10475 16420 19635 20982 23408 28406 30594 46389 51308 51687 51803 52014 53245 54613 62182 78939 88422 111577 116550.

1000 Kr. paa Nr. 2487 8946 14854 17539 18177 18481 21369 29337 42620 50173 56277 56420 57504 57707 57767 61370 64215 74444 82740 85423 92598 92686 93009 93287 94030 98053 98111 99154.

500 Kr. paa Nr. 1835 3087 3174 5940 12425 13652 14840 15679 24602 25367 25954 29539 34112 34949 41089 43827 46181 68578 75784 75800 75827 76839 78930 83675 87524 88469 99186 106065 110834 111056 112392 112971 114830.

Telegrammer

(Gjennem Ritzaus Bureau.)

Kjøbenhavn, 14. April.

Tillægsbevillingsloven.

Ved Afstemningen i Folkethingets Aftenmøde igaar vedtoges de af Udvalget tiltraadte Ændringer, hvorefter Tillægsbevillingsloven enstemmigt vedtoges med 81 Stemmer og gik til Landsthinget.

Dr. Birck udnævnt til Professor.

Folkethingsmand Dr. Birck har modtaget Udnævnelse som Professor ved det rets- og statsvidenskabelige Fakultet fra 1. Januar 1911.

Ildebrand.

Horsens, 14. April. Mælkekudsk Anders Jensens Ejendom paa Hjortvangs Mark nedbrændte igaar Formiddags totalt. Der indebrændte to Svin og en Griseso fik svære Brandsaar. Ilden menes opstaaet ved Bagning.

Fanget Flygtning.

Hillerød, 14. April. Urtyven Polakken Abraham Golberg, der var undvegen fra den herværende Arrest, er inat bleven paagreben i Hellerup.

Den tydske Arbejdskonflikt.

Berlin, 13. April. Igaar begyndte de nye Forhandlinger mellem Repræsentanter for Arbejdsgiverne og Murerne og Murarbejdsmændene. Forhandlingerne varede i 6 Timer, men førte foreløbig ikke til noget endeligt Resultat. Imidlertid har Arbejdsgiverne givet Ordre til at udelukke Arbejderne ogsaa i Dresden, Halle, Kønigsberg, Lybeck, Magdeburg og München.

Ny russisk Bestikkelses-Affære.

Moskow, 13. April. Bladet „Utro Rossija" er kommet paa Spor efter en stor Bestikkelses-Affære, hvor det skal dreje sig om Bestikkelser til et Beløb af 15 Millioner Rubler. Dette Beløb skulde være bestemt til Bestikkelser af indflydelsesrige Personer for at bevæge dem til at gjøre deres Indflydelse gjældende til Fordel for Iværksættelse af Planen om Forbindelsen mellem Østersøen og Sortehavet.

Strike i Marseille.

Marseille, 13. April. Igaar drog en Del Strikende igjennem Gaderne og søgte at ødelægge de Sporvogne, de traf paa. Det kom til alvorlige Sammenstød mellem Urostifterne paa den ene Side og Soldater og Gendarmer paa den anden Side. Flere Soldater og Politimænd saaredes ved Stenkast, og ogsaa de Strikende havde en Del Saarede. Ca. 20 Personer arresteredes. Da man frygter, at Striken vil blive udvidet til ogsaa at omfatte Bagerne, er der bleven rekvireret Militærbagere. Yderligere Forstærkning af Tropper og Gendarmer er i Nat ankomne hertil. Sporvognene har idag tildels gjenoptaget Driften. Havnearbejderne, Kudskene og Gasarbejderne striker vedblivende.

Meteorologisk Instituts Vejrberetning.

Lavt Lufttryk med stærke nordøstlige Vinde og koldt Vejr ved Nordskotland, højt Lufttryk over Vestrusland og Nordskandinavien, mildt Vejr i Tydskland og Sydskandinavien. Udsigt til Vinde omkring Sydøst med mildt og ustadigt Vejr.

Insérat.

Indtil 25 Ø. pr. Pd.

under samtlige Butikspriser.

Java Kaffe Nr. 1 1,25
Java Kaffe Nr. 2 1,05
Java Kaffe Nr. 3 86
Brasil Kaffe 75

hos

P. Simonsen Nielsen

NB Kaffeerstatning . . . . 31 Ø.
Cichorie . . . . 20 —

[illegible]

Telefon 7